

Hoe normaal was het om het eerste weekend van augustus met een uitroepteken op de kalender te zetten: de OLAT Wandeldagen!

Maar inmiddels weten we dat het georganiseerd wandelen niet meer zo normaal is en kijken we terug op 1½ jaar coronabeperkingen. Maar deze tijd ligt gelukkig bijna achter ons en we kunnen en mogen weer meer!!

En zo organiseert OLAT voor de 37^e keer de OLAT Wandeldagen. Zet het maar weer op de kalender: extra groot en met meerdere uitroeptekens!

Een korte samenvatting.

De OLAT Wandeldagen worden georganiseerd in het thuisland van OLAT: de omgeving van Sint-Oedenrode, het hart van de Meierij. Vanuit Natuurpoort De Vresselse Hut in Nijnsel wandelen we drie dagen door een variatie aan landschappen en historische plekjes, het mooie Dommeldal, het fraaie populierenlandschap waar deze streek zo bekend om is, loof- en naaldbossen, vennen en mooie kleinschalige heidevelden.

De eerste dag is de dag van Son. Op zaterdag lopen we in de richting van Eerde, terwijl op zondag de omgeving van Gerwen in de planning staat.

Dagelijks starten 5 wandelafstanden: 10, 15, 20, 25 en 35 km.

Elders in het OLATNieuws c.q. op de website vind je meer informatie over alle organisatorische zaken, zoals de mogelijkheid tot overnachten als je van ver komt, het kopen van consumptiebonnen etc.

In dit artikel lees je meer over de routes.

Haal de wandelschoenen maar snel tevoorschijn en kom meelopen!

Vrijdag 6 augustus - Son

De eerste wandeldag leidt de wandelaars in de richting van Son.

We starten met een stukje van het mooie en afwisselende Vresselse Bos. Nog maar amper een eeuw geleden bestond dit gebied nog uit heide, zandverstuivingen en een paar vennen. Omdat de boeren veel last hadden van het stuivend zand, besloten ze de grond te bebossen en zo is het Vresselse Bos ontstaan. Midden in het bos ligt de Hazenputten, een natuurlijk ven. We lopen hier op afstand langs. Misschien vangen we een glimp op van de waterlelies, die in deze tijd van het jaar in bloei staan. Iets verder op gaan we een ander landschapstype in. We komen op het Hooibeemdenpad.

Als we weten dat een beemd een laag gelegen grasland in een beekdal is, dan is het niet verwonderlijk dat we door een weiland gaan lopen. Maar wel bijzonder mooi gelegen, langs de oever van de Dommel. Dit riviertje kan natuurlijk niet ontbreken in de OLAT Wandeldagen! De Dommel ontspringt op het Kempisch plateau in Belgisch Limburg. Langs dit prachtige 120 km lange riviertje staan diverse watermolens.

We komen door het buurtschap Villebraken en steken de weg Son – Nijnsel over. We lopen door een groenstrook tussen de A50 en het Soniuspark. Soms lopen we op het talud en soms lopen we aan de onderkant. Onderweg passeren we het opmerkelijke rode kunstwerk met de naam OOR (hoewel het meer aan een hoorn doet denken). De gedachte van de kunstenaar is dat OOR beide gebieden, ontstaan nadat de A50 het gebied hier letterlijk doorklieft heeft, weer met elkaar in verbinding kan brengen. Door OOR te gebruiken, kun je immers nog steeds communiceren met de overkant.

We gaan op weg naar de grote koffiepost. Deze staat op een prima plek, dichtbij het viaduct over de A50. De OLAT-vrijwilligers waren vandaag al vroeg in de weer met het opbouwen van de post, zodat wij nu kunnen genieten van een heerlijk bekertje verse koffie! Het voelt weer vertrouwd om hier medewandelaars te treffen en een praatje te maken!

Maar niet te lang, we komen om te wandelen. Dus pakken we onze routebeschrijving en stappen weer op!

Foto: Noud Wijn

De eerste splitsing dient zich aan. De wandelaars die voor 10 km gekozen hebben, lopen door de woonwijk en sluiten bij buurtschap Wolfswinkel weer aan op de hoofdroute.

De wandelaars die 15, 20 of 25 km lopen, gaan een andere richting uit. Zij maken een doorsteek door een mooi gevarieerd bosgebied. Dan buigt de 15 km af. Zij vervolgen de route aan de oostzijde van de A50. Na enkele kilometers naald- en loofbos treffen zij de wandelaars weer die op de langere afstanden lopen.

De wandelaars op de route van 20 of 25 km steken de A50 over. Ook zij belanden in de bossen en genieten van een afwisseling van bospaadjes en zandwegen en sluiten verderop weer aan op de hoofdroute.

De lopers op de langste afstand, de 35 km, zijn de A50 al eerder overgegaan. Na buurtschapje Ockhuizen lopen zij een flink stuk over veldwegen en belanden uiteindelijk in een langgerekt waterwingebied met gemengd bos. Daarna verruilen zij dit bosgebied voor de gemeentebossen van Son. Vlakbij een zandverstuiving sluiten de lopers op de 20 en 25 km aan en samen gaan ze op weg naar de caférust. Dit is op een speciale plek, namelijk in een omgebouwde hangar van museum Bevrijdende vleugels, in 't Buitenhuis. Kijk er even goed rond!

Na de pauze gaat de 20 km een andere richting in en maakt een doorsteek door de bossen en langs stukjes heide. Wat verderop ontmoeten zij de wandelaars die voor een langere afstand gekozen hebben.

De wandelaars op de 25-35 km maken een langere wandeling over de bospaden van de gemeentebossen van Best en Son. Hier is in de oorlog hevig gevochten om het bezit van de bruggen over het Wilhelminakanaal.

Eén van de helden van destijds was Joe Mann, een Amerikaans soldaat. Hij diende bij de 101e Luchtlandingsdivisie van het Amerikaanse leger gedurende Operatie Market-Garden in september 1944. Joe Mann stierf op 22-jarige leeftijd in deze bossen een heldendood door zich op te offeren voor zijn medesoldaten.

Er is een monument opgericht ter nagedachtenis aan deze dappere jonge man.

We wandelen om het, aan het einde van de laatste ijstijd, zo'n 20.000 jaar geleden ontstane Langven, gelegen in natuurgebied Nieuwe Heide. Daarna leidt de route ons door de Sonse Heide.

De 25 km maakt een korte doorsteek en sluit aan bij de 20 km.

De langste afstand wandelt nog verder door de Sonse gemeentebossen, loopt langs de achterzijde van de destructor en komt een stukje langs het Wilhelminakanaal. Dan volgt een mooi stukje open cultuurlandschap, een statig beukenbos en gemeentelijke bossen. Daarna gaat de route in de richting van het mooie Oud Meer. Hier is de samenkomst met de wandelaars op de 20 en 25 km. We lopen "onderlangs" de waterplas, aan de zijde waar de meest wandelaars nooit komen. Het is in dit gebied genieten van de afwisseling van open en dichtbegroeide gebieden, van bos en heide, van water en land.

En dan: witte tentdoeken! Nabij scouting Dutmilla staat op het parkeerterrein de OLAT-wagenrust te wachten, een welkome onderbreking. Lekker even de benen rust gunnen en genieten van een warm of koel drankje.

We steken de A50 over en duiken het Sonse Bos in. Het is hier fijn wandelen over slingerende bospaden. Hier sluit de 15 km aan. Na een stukje woonwijk belanden we bij natuurgebied de Sonse Bergen. Dit gebiedje is eigendom van Staatsbosbeheer. Er loopt een afgesneden Dommelarm langs het gebied. Ook dit mooie stukje hebben Ad en Theo, de routebouwers van vandaag, in de route opgenomen. Nabij buurtschap Wolfswinkel wacht de soepopst op ons.

Verderop sluit de 10 km aan en zijn alle wandelaars weer samen. We komen opnieuw bij de Dommel. Dit is zo'n plekje waar vroeger een watermolen stond. Bij een bankje "klimmen" we een heuveltje op en wandelen dan een fraai stukje over de Odaberg, hoog boven de Dommeloever. Zo bijzonder om de Dommel in de diepte te zien liggen, bijna on-Brabants.

Even een korte toelichting over de naam Odaberg: De naam van de gemeente Sint-Oedenrode is te herleiden tot de legende over een dochter van een Schotse koning. In haar meisjesjaren was deze dochter, Oda geheten, blind geworden. Volgens het verhaal zou ze na een bezoek aan het graf van

Sint-Lambertus te Luik van haar blindheid genezen zijn. Zij besloot haar leven in dienst te stellen van God en een teruggetrokken bestaan te leiden. Volgens de legende kreeg zij op haar zwerftocht van een edele dame een plaats toegewezen waar ze een hut mocht bouwen. Daartoe werd bos gerooid. Daar komt de naam "Rode" vandaan. Sint-Oda zou gewoond hebben op een heuvel aan de Dommel. Deze Vresselse heuvel staat vanouds bekend als de Odaberg. Toch leuk om te weten!

Aan het einde van het mooie pad stappen we het asfalt weer op. Nog een stukje en dan zien we de Vresselse Hut. Een mooie, eerste wandeldag zit erop!

Zaterdag 7 augustus - Eerde

De tweede wandeldag, de dag van Eerde.

We lopen vanuit de Vresselse Hut meteen het Vresselse Bos in. In dit mooie bosgebied liggen een aantal vennen, de al eerder genoemde Hazeputten en de Oude Putten. Het is een gebied dat rijk is aan broedvogels, waaronder de geelgors, groene specht, ransuil en kuifmees.

We lopen in de richting van de vennen en zien er verschillende, waaronder het grootste ven, de Hazenputten. In deze tijd van het jaar is het extra genieten, want er zijn volop waterlelies te zien!

We komen bij de weg Mariahout - Nijnsel, die we oversteken, om daarna de Dommelbeemden te gaan ontdekken. Het is een gebied met knotwilgen en schrale hooilanden. Deze laatste werden wel gemaaid, maar niet bemest. Daardoor ontkiemden er tal van wilde bloemen. We lopen langs een oude dichtgroeïende meander van de Dommel met opnieuw veel waterlelies en komen daarna op mooie veldweggetjes. In dit gebied splitst de route van de 10 km af. Zij lopen verder door dit oude boerenlandschap en treffen dan de wandelaars van de 15 km, om samen naar de soeppost te lopen.

Ondertussen leidt de route de wandelaars op de langere afstanden door een fraaie weide en komen zij langs de uitkijktoren. Het uitzicht is echt de moeite waard, neem er even de tijd voor!

Over de landelijk gelegen zandpaden lopen we naar de wagenrust. De OLAT-vrijwilligers staan ons op te wachten! Lekker even een bakkie doen!

De 15 km buigt hier af, loopt verder over zandpaden, komt samen met de 10 km en treft spoedig de soeppost.

De langere afstanden gaan over het viaduct en daarna door de fietstunnel en komen zo aan de andere kant van de A50. Via autoluwe wegen en zandpaden gaan we op weg naar de Vlagheide.

Foto: Ton Vissers

Deze voormalige, in 2004 gesloten vuilstortplaats is nu een markante, tientallen meters hoge heuvel. We lopen nu in het buitengebied, dat hier bekend staat als de Schijndelse Heide.

Voor we bij de Vlagheide aankomen, lopen we over het Landgoed De Rijt. Hier is enkele jaren geleden een betonnen wand gemaakt met 144 gaten. Op dit moment zitten al in ruim 100 gaten oeverzwaluwen te broeden. Prachtig om ze af en aan te zien vliegen. Hopelijk zijn de oeverzwaluwen er in augustus nog voor ze terugvliegen naar Afrika.

Door een klaphekje komen we op een pad dat ons leidt naar het hoogste punt van de Vlagheide. We maken de klim naar de "top". Het weids uitzicht is onze beloning. Je ziet hier de kerktorens van de omliggende dorpen. Geniet even van het uitzicht! Dan dalen we weer af.

Beneden aangekomen, buigt de 20 km af. Ze komen bij het voormalige vliegveld Schijndel. Dit was een geallieerd vliegveld van de Amerikanen in de periode eind 1944 tot eind april 1945. Op de hoek bij de Bergweg staat een speelmodel van een Spitfire, die ons herinnert aan deze tijd.

Foto: Ton Vissers

De twee langste afstanden, de 25 en 35 km komen door een bijzonder stukje privéterrein. De routebouwers, Martien en Ton hebben toestemming gekregen van de eigenaar om het te gaan ontdekken en dat is de moeite waard! Hagen en tunneltjes van wilgentenen, een paadje te midden van een waterplas, een stukje bos: je krijgt hier een beetje het Robinson Crusoe-gevoel. Leuk!!

Foto: Ton Vissers

Een stukje verder komen we alweer op een punt dat ons herinnert aan het verleden: het Duits Lijntje, de spoorverbinding tussen Boxtel en het Duitse Wesel. Hier gaan beide afstanden uiteen. De 25 km volgt een kleine kilometer de spoorlijn. Dan slaan zij af en komen wat verderop weer samen met de lopers op de 35 km.

De langste afstand maakt een mooie extra lus naar het Wijboschbroek, een prachtig natuurgebied dat beheerd wordt door Staatsbosbeheer. Al snel wacht de exclusieve wagenrust voor de lopers op de 35 km. Direct daarna gaat de route opnieuw het Wijboschbroek in. Prachtige wandelkilometers volgen: een variatie van dreven, populierenbosjes, waterlopen en ondoordringbare stukjes waar reeën zich schuilhouden. Wat een mooi gebied!!!

Uiteindelijk verlaten we het bosgebied en komen weer in een open landschap. Bij het Duits Lijntje is de samenkomst met de 25 km.

We vervolgen de route in de richting van Eerde. We lopen langs de Eerdse Molen en het naastgelegen oorlogsmonument.

De molen werd tijdens de oorlogsjaren grotendeels verwoest. In 2009 startte de restauratie en op 17 september (de herdenkingsdag van de slag om Arnhem) in het jaar 2011 werd de molen heropend.

Een stukje verderop is de samenkomst van de 20 km. Op weg naar de eerste caférust. Deze is bij de fraai en landelijk gelegen manage Hertog Jan van Brabant. Net naast de manege heeft een windmolen gestaan, waar de grenzen van de voormalige gemeenten Sint-Oedenrode, Veghel en Schijndel samenkamen. Hier hangt ook nog een molensteen, op de plaats van de vroegere molen.

Foto: Ton Vissers

Foto: Ton Vissers

Na de rust gaan we via een oud boerenlandschap naar het viaduct over de A50. Mooie wandelkilometers over veelal zandpaden leiden ons naar de soeppost, in de nabijheid van de kapel ter ere van Antonius van Padua.

Alle afstanden komen hier samen. We genieten van een lekker zomersoepje en gaan dan het laatste wandeluurtje van deze dag in.

Via het fietspad komen we weer in de bossen. Ditmaal maken de lopers, die gekozen hebben voor 10 of 15 km een extra lus in het Vresselse Bos. De langere afstanden lopen via een kortere, maar eveneens mooie route het bosgebied uit. Spoedig komt de Vresselse Hut in zicht, het einde van een hele mooie wandeldag.

Zondag, 8 augustus - Gerwen

Vandaag al weer de laatste dag van de OLAT-wandeldagen. De routebouwers van vandaag, Johan en Johanna hebben een fraaie tocht uitgezet in de richting van Gerwen.

Ditmaal gaan we niet direct het Vresselse Bos in, maar bewaren het voor het laatste uurtje.

We steken de weg over, lopen over de parkeerplaats en komen dan in een meer open gebied. Het is de variatie in landschappen die deze OLAT Wandeldagen zo aantrekkelijk maken!

We lopen nu door een landbouwgebied met aspergevelden en komen over een hele grote boomkwekerij.

Dan volgt de eerste splitsing, de 10 km buigt af en loopt via het oude gehucht Olen (al in 1753 al te vinden in de geschiedschrijving) naar de soeprust.

Daar treffen zij de lopers op de langere afstanden, om gezamenlijk terug te lopen naar de Vresselse Hut.

Ondertussen zijn de andere wandelaars ook op weg naar de wagenrust, maar een andere dan waar de 10 km naar toe loopt. Ook zij lopen door een open landbouwgebied. Het is fijn wandelen over een afwisseling van zandpaden en autoluwe wegen. We komen langs buurtschap én natuurgebied Mosbulten.

Dan zien we de witte tentdoeken van de wagenrust. Het geluid van de generator laat ons weten dat we hier vers gezette koffie krijgen, zo heerlijk in de vroege ochtend. Althans, dat geldt voor de vroege starters, maar een bekertje koffie of thee gaat er altijd in. Zeker als je deze aangereikt krijgt door de altijd goed gehumeurde OLAT-vrijwilligers. Hulde, dames en heren!!

Vlakbij de wagenrust zien we een infobord, waar we kunnen lezen dat we hier aan het begin van het Koeienpad zijn, een wandelpad, gemarkeerd door miniatuurkoetjes. Op informatiepanelen langs dit pad lezen we interessante wetenswaardigheden over het hedendaagse agrarisch leven. Leuk om te weten!

Al redelijk snel na de wagenrust is de volgende splitsing. De 15 km buigt af en gaat via het waterwingebied naar de soeppost.

De 20, 25 en 35 km steken het Wilhelminakanaal over. Dit kanaal start in Laarbeek en eindigt na 68 km in Geertruidenberg.

De route leidt de wandelaars naar een volgend gehucht "Stad van Gerwen". "Stad" doet vermoeden dat we hier in de drukbevolkt gebied komen, maar het tegendeel is waar.

Wikipedia laat ons namelijk weten: de buurtschap heeft haar landelijke ligging en idyllisch landschap zeer sterk weten te bewaren. Mede door de relatief grote afstand tot de groeikernen.

Daar splitsen de afstanden, 20 km gaat oostwaarts richting Lieshout. Zij lopen een flink stuk over het fietspad langs het Wilhelminakanaal. Lekker even meters maken, en dan op weg naar de caférust.

Deze is in de kantine van de tennisvereniging, gelegen aan de rand van Lieshout.

Na de benen even rust gegund te hebben, komen de wandelaars op een mooi pad dat leidt over een voormalige vuilstortplaats. Maar wees niet bevreesd. Door al die mooie natuur die er nu op groeit, zie of ruik je hier niets meer van! Op het hoogste punt staat een uitkijktoren.

We verruilen de vergezichten voor de bossen. Als het net zo warm is als in 2020, dan zijn we blij met wat schaduw. We gaan op weg naar de soeppost en ontmoeten daar de overige wandelaars.

De langste twee afstanden gaan ondertussen ook op weg naar de caférust. Zij treffen deze in het centrum van Gerwen. De route erheen leidt hen door veelal open gebied met mooie paden. Vast en zeker zullen er braamstruiken staan en kun je je fruihapje bij elkaar schrapen.

Na de caférust gaan de lopers op weg naar de Geeneindse Heide, dat deel uitmaakt van de Stiphoutse bossen.

Hier gaan beide afstanden uiteen.

De langste afstand maakt een lus door de Stiphoutse bossen. Een afwisselend bosgebied met lariks, grove den en ook loofbos. Her en der treffen we open stukken hei. Er liggen een tiental vennetjes, sommige ervan zijn drooggevallen. Hierdoor kunnen we er doorheen lopen. Leuk!
Eén van de vennen waar we langs lopen, luistert naar de bijzondere naam Schapengracht. Het is een langgerekt ven, een oorspronkelijke smeltwatergeul uit de ijstijd!

Hier wordt hard gewerkt aan het herstel van de oeervervegetatie, waardoor de oorspronkelijke flora en fauna weer kans krijgt om zich te ontwikkelen en dit is zichtbaar!
Bij andere vennen, zoals het Langdaalven, het laagstgelegen ven in de Stiphoutse bossen, wordt gewerkt aan het herstel en beheer van de waterhuishouding.

Foto: Johan van de Sande

Op een mooi plekje in dit bosgebied is de kleine post, speciaal voor de mensen die vandaag 35 km lopen.

Na de pauze volgt opnieuw een stuk bos. Tussen de bomen vangen we een glimp op van de vele dure villa's, die hier gebouwd zijn.

De 25 km loopt inmiddels ook over de hei. Deze zal al mooi paars aan het kleuren zijn! Hierna komen zij door het natuurgebiedje "De Ruweelsels", eigendom van het Brabants Landschap.

De Ruweelsels vormden in de Middeleeuwen de zuidwestelijke begrenzing van het domein Lieshout. Onder eeuwsel werd algemeen een laaggelegen, enigszins moerassig gebied verstaan,

begroeid met kreupelhout, doornstruiken en hier en daar gras van slechte kwaliteit. Voor het laten weiden van rundvee was een eeuwsel ongeschikt, er werden voornamelijk schapen op gehouden. Toen door de schapenmest en het verwijderen van het struikgewas de kwaliteit van de eeuwseels verbeterde, kon er rundvee op gehouden worden.

In latere jaren werd het gebied geschikt gemaakt voor bosbouw. Het bestaat nu voornamelijk uit rijk loofhoutbos met enkele bosweides. Een prachtig, gevarieerd stuk natuur, waar we vandaag van mogen genieten.

Foto: Henri Floor

Inmiddels is de 35 km de Stiphoutse bossen weer uit en komen zij samen met de 25 km. Beide afstanden lopen in de richting van het kanaal, gaan de brug over en treffen wat verderop de wandelaars van de 15 km.

De route leidt hen langs een motorcrossgebied, over smalle paadjes en een stukje waterwingebied, om dan uit te komen bij de soeppost. Ondertussen zijn ook de wandelaars op de 20 km aangesloten. Bij de soeppost is de samenkomst met de 10 km, zodat alle wandelaars weer samen zijn.

We genieten van een kommetje zomersoep, maken een praatje met medewandelaars en gaan dan op pad voor het laatste gedeelte.

Zoals al aangekondigd is dit vandaag het Vresselse Bos. Maar eerst krijgen we nog mooie kilometers over graspaden en soms langs waterlopen.

Dan lopen we de bossen in. We slingeren over smalle bospaadjes, afgewisseld met brede zandwegen. Dan stappen we het asfalt weer op en zie al snel de Vresselse Hut. We zijn aan het einde gekomen van drie mooie en afwisselende wandeldagen.

Het was genieten! Routebouwers en andere vrijwilligers, hartelijk dank!!

-Myriam van den Berg-